

успѣли да облѣкатъ единъ войникъ въ генералски дрехи и да го използватъ за свои специални цели. Тѣ видѣли единъ пиянъ войникъ, заспалъ на земята, и решили да се възползватъ отъ него. Както спѣлъ, тѣ го облѣкли въ генералски мундиръ и го чакали да се събуди. По едно време войникътъ се събудилъ и започналъ да се оглежда налѣво — надѣсно, да се чуди, какво е станало съ него, че е облѣченъ въ такива дрехи. Той се запиталъ: Кжде съмъ азъ? — Въ онзи свѣтъ. — Кой, какъвъ съмъ сега? — Генералъ. Апашитѣ използвали вѣрването на проститѣ хора, споредъ което, щомъ нѣкой умре като войникъ на земята, въ онзи свѣтъ ставалъ генералъ. Тѣй щото, когато казали на войника, че е въ онзи свѣтъ, и затуй е въ генералски дрехи, той се убедилъ въ това. Апашитѣ го държали при себе си 40 дня, и каквото имъ заповѣдвалъ, всичко изпълнявали. Тѣ играли роля на офицери, на войници, за да подържатъ въ него мисълта, че наистина е на онзи свѣтъ. Като искалъ ракия, казвали му, че на този свѣтъ има всичко, но ракия само нѣма. Щомъ го убедили, че е умрѣлъ, че се намира на онзи свѣтъ, и затова е генералъ, казали му, че ще го оженятъ. За тази целъ тѣ му намѣрили една красива мома. Единъ день апашитѣ отишли при него и му казали: Сега ще отидемъ въ единъ отъ голѣмитѣ градове на този свѣтъ, да купимъ всичко, каквото е необходимо за тебе и за твоята избраница. Пазарили една хубава каляска и всички заедно, на чело съ генерала, отишли въ Петроградъ, въ единъ отъ най-богатитѣ манифактурни магазини, и започнали да избиратъ най-скъпи платове, накити, скъпоценности и др. Като накупили всичко, каквото имъ било нужно, търговецътъ направилъ смѣтка и я представилъ на господата — апашитѣ. Тѣ дали една малка сума на търговеца и се извирили, че не имъ достига да платятъ останалата сума. Единъ отъ тѣхъ казалъ на търговеца: Ние веднага ще се върнемъ у дома да вземемъ останалитѣ пари, презъ което време господинъ генералътъ ще ни почака при васъ. Апашитѣ излѣзли отъ магазина, като оставили генерала да ги чака. Генералътъ седѣлъ, ставалъ, разхождалъ се часъ, два, три, апашитѣ никакви не се виждали. Генералътъ излизалъ на улицата, пакъ влизалъ въ магазина, но другаритѣ му все още не дохождали. По едно време той видѣлъ нѣколко офицери, които минавали покрай него, безъ да го поздравятъ. Той ги извикалъ и ги набилъ. Като се вгледали въ него, тѣ забелязали, че този генералъ прилича на единъ